

KALENDARIUM HISTORII KLASZTORU

- ~ 1222/1226 r. Budowa klasztoru i kościoła pod wezwaniem św. św. Piotra i Pawła we wsi Dłubnia (Imbramowice) przez biskupa krakowskiego Iwona Odrowąża, fundowanego przez niego dla Zakonu Praemonstratów, zwanego w Polsce Norbertanami.
- 1229 r. Zatwierdzenie w/wym. fundacji przez papieża Grzegorza IX w formie Bulli, wydanej na tę okoliczność w dniu 11 lipca 1229 r.
- 1229 r. Śmierć biskupa Iwo Odrowąża w drodze powrotnej z Rzymu do Polski, w dniu 21 lipca 1229 r.
- 1260 r. Spalenie ówczesnego drewnianego klasztoru i kościoła przez Tatarów.
- 1275 r. Przywilej księcia Bolesława Wstydliviego, zezwalający na osadzanie dóbr klasztornych obcymi kolonistami, z dnia 11 marca 1275 r.
- 1367 r. Przywilej królewski Kazimierza Wielkiego, potwierdzający dotychczasowe nadania klasztorowi. W tekście w/wym. przywileju użyta zostaje po raz pierwszy nazwa miejscowości – Imbramowice.
- 1369 r. Przywilej królewski Kazimierza Wielkiego, oddający władzę sądowniczą na terenie majątków klasztornych matce przełożonej klasztoru, włącznie ze sprawami kryminalnymi.

- 1390 r. Przepuszczalna data zakończenia odbudowy klasztoru i kościoła S.S. Norbertanek w Imbramowicach po zniszczeniach, zadanych klasztorowi przez Tatarów w 1260 r.
- 1415 r. Sobór w Konstancji, dyskutowana tam jest z inspiracji króla Władysława Jagiełły sprawa „zjednoczenia” wszystkich klasztorów norbertańskich (żeńskich) w jednym miejscu i klasztorze, tj. w Busku.
- 1416 r. „Przeprowadzka” sióstr Norbertanek z Imbramowic do Buska, zgodnie z decyzjami soborowymi i akceptacją tego faktu przez Opata Generalnego zakonu w Praemontre (do Buska przeniesiono wtedy również Norbertanki z Krzyżanowic, norbertanki zwierzynieckie nie podporządkowały się w/wym. decyzjom).
- 1485 r. Powrót sióstr Norbertanek z Buska do Imbramowic.
- ~ 1500 – 1594 r. Klasztorem imbramowickim zarządzają opaci komandariusze (mianowani przez króla) a mający siedzibę w Hebdowie koło Brzeska.
- 1594 r. Dekret reformacyjny biskupa krakowskiego Jerzego Radziwiłła, likwidujący zarząd opata komandariusza i nakazujący wykonanie koniecznych napraw i remontów, tak w klasztorze, jak i kościele. Przeniesienie z klasztoru zwierzynieckiego do imbramowickiego siostry Marii Budzińskiej i mianowanie Jej ksienią tego ostatniego.
- 1608 r. Biskup krakowski Piotr Tylicki nakazuje, aby dochody klasztoru ze wsi Trzyciąż przeznaczyć na odbudowę klasztoru i kościoła zakonnego, w szczególności dachu nad nimi.

- 1627 r. Konsekracja kościoła klasztornego przez biskupa krakowskiego Tomasza Oborskiego, po jego odbudowaniu w stylu późnego renesansu.
- 1629 r. Biskup krakowski Marcin Szyszkowski, po wizytacji klasztoru, ze względu na jego ubóstwo materialne, wydaje zakaz przyjmowania panien do nowicjatu.
- 1655 r. Wojna polsko – szwedzka szczęśliwie omija klasztor imbramowicki, a duch i obserwacja zakonna „rozwijają się w klasztorze wspaniale”.
- 1703 r. Ksienią klasztoru zostaje wybrana siostra Zofia Grothówna. Zapoczątkowuje ona prowadzenie „Kroniki domowej klasztoru imbramowskiego”, w której zapisuje najważniejsze wydarzenia z życia klasztoru. Prowadzi ona te zapisy do swojej śmierci, tj. do 1741 r.
- 1703 – 1710 Wojna Polski ze Szwecją i Rosją, podczas której klasztor wielokrotnie zmuszany był do wypłacania wojskom okupacyjnym „furaży, opłat, podwodów i hiberny”.
- 1710 r. Wielki pożar, który wybuchł w nocy 28 lipca 1710 r. zniszczył cały klasztor i kościół tak, iż siostry zmuszone były zamieszkać w szopie – jedynym ocalonym z pożogi budynku. Spaleniu również uległa kilkuset tomowa biblioteka klasztorna.
- 1710 – 1717 r. Odbudowa klasztoru i kościoła po pożarze z 1710 r. Odbudową kierują: ksieni Zofia Grothówna i architekt Kacper Bażanka, autor całościowego projektu odbudowy klasztoru w duchu i stylu baroku „rzymskiego”.

- 1717 – 1718 r. Biskup krakowski Kazimierz Łubieński konsekruje w nowo odbudowanym kościele ołtarz główny i dwa boczne ołtarze. Jest on również głównym „dobrodziejem” klasztoru, wspomagając go wraz z kanonikiem krakowskim – ks. Dominikiem Lochmanem licznymi i – jak na ówczesne czasy – okazałymi subwencjami materialnymi.
- 1732 r. Pielgrzymka dziękczynna ksieni Z. Grothówny na Jasną Górę.
- 1735 r. Powołanie do życia przez ksienię Z. Grothówną kasy pożyczkowej pod nazwą „Góra pobożności” na wzór „Banku pobożności” ks. Piotra Skargi.
- 1736 r. Wybudowanie przez ksienię Z. Grothówną parafialnego kościoła w Imbramowicach, w miejsce starego drewnianego z X wieku.
- 1741 r. Śmierć i pogrzeb ksieni Zofii Grothówny z udziałem opata sądeckiego, 22 Norbertanów, 15 Miechowitów (Bożogrobcy) oraz wielkiej rzeszy księży i świeckich.
- 1750 r. Ukończenie budowy szpitala dla ubogich, chorych i starców.
- 1750 – 1769 r. Wzniesienie nowych budynków: domu dla księży – późniejszej szkoły gospodarczej i spichlerza.
- 1806 r. Wznowienie działalności edukacyjnej dla dziewcząt, która od czasu rozbiorów nie była możliwa. Językiem wykładowym – język niemiecki.
- 1785 – 1810 r. Okres rozbiorów Polski pomiędzy Prusy, Austrię i Rosję. Imbramowice, pierwotnie pod zaborem pruskim, w 1796 r. przechodzą pod zabór austriacki, Opatrzności Bożej tylko

zawdzięczając fakt, iż klasztor nie został zlikwidowany (zgodnie z ówczesną polityką „oświeconych” władców europejskich).

- 1815 r. Imbramowice wchodzą w skład Królestwa Kongresowego, podlegając jurysdykcji carskiej Rosji.
- 1835 r. Pod wpływem usilnych starań hr. Aleksandra Collonny – Walewskiego, rząd carski w Warszawie zezwolił na ponowne otwarcie nowicjatu.
- 1836 r. Kolejny pożar klasztoru i jego odbudowa z donacji hrabiny Collonny – Walewskiej – remont murów i sklepienia kościoła.
- 1864 r. Kolejne represje carskie. Za poparcie udzielone przez klasztor Powstaniu Styczniowemu 1863/64 r. – władze zamykają szkołę przyklasztorną z internatem – tzw. Instytut wyższy dla dziewcząt oraz wydają zakaz przyjmowania nowych kandydatek do nowicjatu.
- 1866 r. Dekretem rządu cesarskiego norbertanki imbramowickie pozbawione zostają całego swego majątku.
- 1875 r. Kolejny pożar klasztoru i kościoła, który wybuchł 2 sierpnia 1875 r. Spaleniu uległy dachy zabudowań klasztornych, dach kościoła oraz wieża.
- 1886 r. Przybycie do klasztoru ostatniej grupy zakonnice (4 cysterki) z likwidowanych w zaborze rosyjskim klasztorów tak czynnych, jak i klauzurowych. Klasztor imbramowicki od 1864 r. pełnił funkcję (na mocy postanowień carskich) klasztoru etatowego, do którego przenoszone są zakonnice z likwidowanych w zaborze

klasztorów. Sam też był przez władze przeznaczony na „wymarcie”.

- 1890 r. Klasztor liczy obecnie 9 sióstr. Ksienią zostaje wybrana siostra Maria Nidecka (1890 – 1917).
- 1902 r. Likwidacja przez zaborcę rosyjskiego klasztoru S.S. Norbertanek w Czerwińsku. Przybycie do Imbramowic sześciu sióstr Norbertanek z czerwińskiego klasztoru.
- 1905 r. Edykt tolerancyjny Cara Mikołaja II, znoszący restrykcyjną politykę w stosunku do religii i klasztorów.
- 1907 r. Uroczystość przyjęcia do klasztoru imbramowickiego po 43 latach zakazu – czterech postulantek, w dniu 9 czerwca 1907 r.
- 1914 r. I wojna światowa – w zabudowaniach klasztornych stacjonuje okresowo Generalny Sztab Rosyjski.
- 1919 r. Po zakończeniu działań wojennych klasztor otwiera żeńską szkołę gospodarczą wraz z internatem w Imbramowicach, uzyskując na tę działalność koncesję oraz subwencje rządowe RP.
- 1929 r. Naprawa elewacji klasztoru i kościoła.
- 1939 – 1945 r. II wojna światowa – szkoła gospodarcza ulega zamknięciu. Zakonnice czynnie uczestniczą w konspiracji. Ukrywają poszukiwanych przez Niemców Żydów i udzielają wszechstronnej pomocy okolicznej ludności. W klasztorze rezyduje główny szef sanitarny Armii Krajowej.

- 1945 r. Odznaczenie klasztoru imbramowickiego Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi za walkę z okupantem niemieckim. Ponowne otwarcie Szkoły Gospodarczej dla dziewcząt.
- 1948 r. Zamknięcie szkoły przez ówczesne władze komunistyczne w Polsce. Majątek ziemski klasztoru upaństwowiono, a zabudowania klasztorne zostały przejęte przez państwo i oddane w użytkowanie Państwowemu Gospodarstwu Rolnemu.
- 1976 r. Uroczyste obchody 750 – lecia klasztoru w Imbramowicach. Mszy świętej jubileuszowej przewodniczył biskup krakowski Albin Małysiak, w obecności licznie zgromadzonych rzesz wiernych i duchowieństwa diecezjalnego.
- 1975 – 1985 r. Remont, modernizacja i konserwacja zabudowań klasztornych, w tym głównie kościoła.
- 1992 r. Na mocy Uchwały Sejmu II Rzeczypospolitej, klasztor Norbertanek odzyskuje większą część swego majątku nieruchomego (ziemię, zabudowania). Odzyskane budynki są w takim złym stanie technicznym, iż kwalifikują się do kapitalnego remontu, co aktualnie jest przeprowadzane metodą gospodarczą, ze środków prywatnych fundacji i PSOZ z Krakowa.
- 2003 r. Biskup kielecki Kazimierz Ryczan, dekretem z dnia 30 listopada 2003 r. ustanawia kościół klasztorny św. św. Piotra i Pawła w Imbramowicach Sanktuarium Męki Pańskiej.
- 2004 r. Niedziela Palmowa 2004 r. Kardynał krakowski ks. Stanisław Nagy celebrował i homilię wygłasza podczas Mszy Świętej Odpustowej Święta Sanktuarium Męki Pańskiej w Imbramowicach.